

Lókúti matematikatábor

Október 4-től 7-ig gimnáziumunk 17 diákja, 2 tanára és egy nyugalmazott tanára Lókútra látogatott. A programon a 9. és 10. évfolyamból a matematika iránt érdeklődők vettek részt.

Csütörtökön tanítás után indultunk és estére már meg is érkezünk a Veszprém mellett fekvő, kis faluba. Szállásunk a Marton-Zámori kastély volt, ami tantermekből, hálószobákból (saját fürdővel), étkezőből és egy társalgóból állt. A kastély a településen kívül helyezkedik el és minden oldalról természet határolja.

A reggelit és a vacsorát mi készítettük, az ebédet pedig egy étterem szolgáltatta. A terítésben, pakolásban és a mosogatásban étkezésenként más diákok segítettek a felnőtteknek, szerencsére mindenki csak egyszer került sorra.

Csütörtökön a vacsorán kívül semmilyen kötött programunk nem volt, úgyhogy az esténk hátralevő részét a társalgóban töltöttük el. Beszélgettünk, nevettünk és társasjátékokat játszottunk.

Másnap reggel egy közös reggeli után megbeszéltük az első matematikaóra időpontját. Egy foglalkozás másfél óra hosszú volt és összesen 8 volt belőlük, de ebből csak 6 órán vettünk új anyagot. Minden tanár különböző (nem tantervben szereplő) témákból tartott előadást. A foglalkozások között szabadprogram és kirándulások voltak.

Péntek délután egy körülbelül 1,5 órás program keretében begyalogoltunk Lókútra, hogy ott bevásároljunk és megnézzünk pár nevezetességet. A séta és egy foglalkozás után a vacsora nem a megszokott módon zajlott: kihasználva a még egészen késői sötétedést és jó időt szalonnát süttünk a kastély udvarában lévő tűzrakóhelyen. Mi, tizedikesek ezt kicsit jobban vártuk fiatalabb társainknál, ezért már fél órával a sütés előtt az udvaron beszélgettünk. Időközben egy fát is megölelgettünk (csak 4 ember kellett hozzá). Korai jelenlétünknek köszönhetően mi kaptuk az első falatokat. A sütögetés nagyon jó hangulatban telt és ehhez mérten sokáig el is húzódott. De jutott még idő arra, hogy utána még játszassunk a társalgóban. A hangoskodásnak ismét tanáraink vetettek véget, hogy aznap is rendesen kialudhassuk magunkat.

Szombaton a reggeli, a délelőtti foglalkozások és egy kiadós ebéd után busszal Zircre látogattunk. Itt a ciszterci apátságot tekintettük meg. A barokk építmény minden egyes része lenyűgöző volt: a külső képe, a könyvtára, de legfőképpen a templom belseje nyerte el elismerésünket. Megnéztük az apátsághoz tartozó Bakonyi Természettudományi Múzeumot, ami a vidék élővilágát mutatta be, illetve az Arborétumot, ahol egy sétát tettünk a gyönyörű természetben. A további program a visszautazásig kötetlen volt, kisebb csoportokban fedeztük fel a várost.

Késő délután érkezünk vissza a kastélyba, ahol az esti foglalkozás helyett csapatokat alkotva mértük össze tudásunkat természetesen a matematika terén. A csapatokat vegyesen állítottuk össze, hogy senkinek ne legyen előnye a többiekkel szemben. A versenyben nem csak a tudás, hanem a csapatmunka, de még a gyorsaság is számított, mind gondolkodásban, mind fizikailag. A vetélkedő után az este hasonlóan telt az előző estékhez, a társalgóban maradtunk egészen takarodóig.

Másnap délelőtt a reggeli után még egy tanóránk volt, a második foglalkozás helyett pedig a tanárok kihirdették az általuk hozott sorrendet a tanulók közt a hétvégi teljesítményük alapján. A kiemelkedőbbek ajándékkönyvet választhattak, de minden diák édességekkel megpakolva távozott a teremből. Gyors ellenőrzés és ebéd után kipakoltuk a már összekészített csomagjainkat a kinti teraszra és vártuk a minket

hazaszállító kisbuszt.

Kicsit fájó szívvel hagytuk el a kastélyt, de abban mindannyian egyetértettünk, hogy ebben a pár napban sok élménnyel és tudással lettünk gazdagabbak, és természetesen alig várjuk, hogy erre a programra jövőre is sor kerüljön.

Írta: Bauer Lujza, Demkó Petra 10. C